

**Οί μοναχοί στό κελλί τους,
οί γιατροί στό ἐργαστήριό τους**

Γιατί λησμονοῦν τό ρόλο καί τό ἔργο τους; Ἐξαιρέσουμε ἀπό τοὺς **γιατρούς**. Ὅλοι τὸν τελευταῖο καιρὸ τοὺς δίνουν εὐσημα. Ἰδίως στοὺς λοιμωξιολόγους, ὄχι μόνο τῆς πατρίδας μας, ἀλλ' ὅλου τοῦ πλανῆτη. Τοὺς ἔχουμε ἀποκαλέσει μαχητές τῆς **πρώτης γραμμῆς**. Παλεύουν γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τῆς παιδημίας τοῦ **κορωνοϊοῦ**. Μαζί τους καί οἱ νοσηλευτές καί τό λοιπὸ προσωπικὸ τῶν νοσοκομείων. Καί εὐχόμεσθε νὰ τοὺς φωτίζη ὁ Θεὸς καί νὰ ἔχουν δύναμι γιὰ τό φιλόανθρωπο ἔργο τους.

• Ἀνάμεσα στὴν πλειοψηφία τῶν συνετῶν καί ἀφωσιωμένων στό ἔργο τους λοιμωξιολόγων θὰ ὑπάρχουν ὅπωςδὴποτε καί παραφωνίες. Γιὰ μᾶς σπουδαία **παραφωνία** εἶναι τῶν ἱατρῶν ἐκείνων πού δέν ἀρκοῦνται στό χωρὸ τῆς Ἰατρικῆς, ἀλλ' ὑπεισέρχονται καί στό χωρὸ τῆς Ἐκκλησίας καί ἀποφαίνονται ὡς καρδιάλιοι γιὰ θέματα τῆς Χριστιανικῆς πίστεως καί **ιερῶν Μυστηρίων**. Λίγοι εἶναι αὐτοί, ἀλλὰ προκαλοῦν. Δέν ἀρκοῦνται στὰ ἱατρικὰ φάρμακα. Ρίχνουν εὐκαίρως ἀκαίρως τό **φαρμάκι τῆς ἀπιστίας** καί ἀσεβείας.

• Ἐπειὸς περιοριστοῦν στό ἀποκλειστικὸ τους ἔργο, πού ἄλλωστε εἶναι τόσο σοβαρὸ.

Δέν θὰ ποῦμε τό «*ιατρέ, θεράπευσον σεαυτόν*» (Λουκ. δ' 23), ἀλλὰ θὰ ποῦμε τό «*ιατρέ, μὴ πέραν τῶν πεδῆλων*». Μὴν αὐθεντῆς σέ θέματα, πού δέν εἶναι τῆς ἀρμοδιότητάς σου, ὅπως π.χ. τό μυστήριον τῆς **θείας Κοινωνίας**.

• Ἀλλὰ κάτι παρόμοιο ἰσχύει καί γιὰ μερικοὺς (εὐτυχῶς ἐλάχιστους) μοναχοὺς.

Ἄγαπητοὶ πατέρες, σᾶς ἀρκεῖ τό **κελλί** σας καί ἡ ἡσυχαστικὴ ζωὴ σας. Μὴ παριστάνετε τοὺς γιατρούς, ἐν προκειμένῳ τοὺς λοιμωξιολόγους. Ἡ πνευματικὴ ζωὴ εἶναι τό κύριον θέμα σας. Ἔχετε τὴν ἐντύπωσι, ὅτι μπορεῖτε **αὐθεντικά** ν' ἀποφαίνεστε γιὰ ἱατρικὰ θέματα; Σᾶς ἔδωσε ὁ Κύριος ἐντολὴ νὰ τρομοκρατῆτε τοὺς ἀνθρώπους; Δέν μπορεῖτε νὰ δεσμεύετε ψυχές, πού εἶναι εὐκολόπιστες ἢ καί θρησκόληπτες καί νὰ βάζετε τρόπον τινὰ «κανόνα» στό ἄν θὰ πάρουν τό τάδε ἢ τό τάδε φάρμακο ἢ θὰ λάβουν τό τάδε μέτρο ὑγειονομικῆς προστασίας!

Πρό παντός μὴ κάνετε κατὰχρησι «γεροντικῆς» ἐξουσίας. Οἱ ψυχές δέν σᾶς ἀνήκουν. Περιορισθῆτε στὰ σπουδαιότατα ἔργα, αὐτὰ τῆς προσευχῆς, τῆς πνευματικῆς μελέτης, τῆς ὑπερασπίσεως τῆς Πίστεως.

• Πατέρες στό κελλί σας! Εἶναι ἡ ἀσφάλειά σας. Οἱ ἅγιοι δέν ἦσαν «**γέροντες**» **αὐθεντίας** ἐπὶ παντός ἐπιστητοῦ. Δέν γίνεται νὰ βλέπουμε καθημερινὰ ἐφημερίδες, μέ πρωτοσέλιδα: «*Εἶπε ὁ γέροντας τάδε*» - «*Εἶπε ἡ γερόντισσα τάδε*»! Μὴ βάζετε «φορτία δυσβάστακτα» (Ματθ. κγ' 4) στοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων. Ἐξ αἰτίας σας σέ θέματα ὑγείας πολλοὶ ζητοῦν ὄχι τὴ γνώμη καλῶν ἱατρῶν, ἀλλὰ μία δική σας... προφητεία!

• Αὐτὰ πού γράφουμε ἀφοροῦν καί σέ μερικοὺς (λίγους εὐτυχῶς) πολυπράγμονες **κληρικούς**. Μέ ὅλη τὴν ἀγάπη καί τὸν σεβασμὸ μας παρακαλοῦμε: Πατέρες! Ἔχουμε ἔργο μεγάλο καί δύσκολο, τὴν καλλιέργεια τῆς **πνευματικῆς ζωῆς**. Μποροῦμε βέβαια νὰ «ἀνακατευτοῦμε» καί στὰ ἱατρικὰ. Πῶς; Μέ τὴ δύναμι τῆς **προσευχῆς**. Νὰ φωτίζη ὁ Θεὸς τοὺς γιατρούς, ὥστε νὰ ἀνακουφίζουν τὸν πόνο τῶν ἀνθρώπων.

«Ἐκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη» (Α' Κορ. ζ' 24).